

Entrevista a Marta Riba

NUEVA ESPERANZA
(EL SALVADOR)

1. Quan va començar la teva solidaritat amb el projecte a Nueva Esperanza? Com la vas conèixer?

Gràcies a la Glòria Tomàs, portava el projecte de música a la comunitat de Nueva Esperanza, era l'any 2000.

2. Durant la teva primera experiència sobre terreny (entenc que hi vas viatjar), quines tasques hi desenvolupaves?

Hi vaig anar l'estiu del 2001, la idea era consolidar les classes de música per a joves, allà hi havia un grup molt actiu amb moltes ganes d'aprendre. Necessitaven professors externs doncs tots eren autodidactes i amb pocs recursos. Allà hi vaig fer classes a diferents grups de nens i joves i també tasques de coordinació de cara al futur. Cal dir que actualment alguns d'aquells joves són ara els professors de música. Estem molt orgullosos d'aquest fet.

3. Com és el dia a dia dels nens/joves que són beneficiaris del projecte?

El projecte els ofereix classes de música a les tardes. Tenen 1 cor i 8 grups de música folklòrica. A més els més petits aprenen un instrument (guitarra, violí, percussió, teclat...), per tal de poder tocar en grup.

4. Què pot aportar la música com a eina educativa a una comunitat rural d'El Salvador? Quins beneficis individuals pot aportar als joves del projecte i com això té un efecte en tota la comunitat?

El projecte arriba a diverses comunitats del Bajo Lempa, un dels professors que vam tenir l'any passat aquí fent xerrades, el William, sempre diu "*un músico más, un asesino menos*". La seva realitat és molt dura, hi ha bastanta violència i els joves són fàcils de captar per les "maras", les bandes juvenils. El fet de poder tocar en grup i sentir-se integrats en un projecte comú evita en molts casos que entrin en aquestes bandes. És important per a les comunitats tenir grups propis de música, reforça el seu sentiment de comunitat.

5. Actualment, quants professors de música hi ha treballant sobre terreny i a quants infants beneficia (aproximadament)?

El projecte paga a 4 professors (Toni, Eneyda, Wilfredo i Pedro) que treballen a 19 comunitats. Actualment hi ha un centenar d'alumnes entre nens i nenes petits i membres del grups de música.

6. Explica'ns el projecte que vau engegar l'Agermanament sobre la formació de professors de música online en el qual estàs implicada.

La idea era de donar una formació als professors via Skype, que tinguessin un lloc on consultar, resoldre problemes tècnics instrumentals i dubtes pedagògics.

7. Amb quines dificultats/limitacions et trobes tu com a professora formadora (via Skype) i amb quines dificultats es troben els professors de música que estan sobre el terreny?

Fer una classe de violí via Skype té una gran dificultat perquè no pots tocar a l'alumne i perquè el so arriba amb 2 segons de retard. Ells tenen dificultats en trobar material, cordes de recanvi i en trobar regularitat de treball. Allà tot es més volàtil.

8. En quin grau la teva tasca com a formadora o la teva experiència sobre el terreny t'ha fet canviar el punt de vista sobre la nostra societat?

Quan tornes d'allà t'adones que aquí vivim amb massa comoditats que paguem a un preu molt alt. Estem enganxats a un sistema que ens pren molt de temps, hem de treballar per pagar el nostre acceleradíssim tren de vida i moltes vegades no ens deixa fer allò realment important, com estar més temps amb la gent que t'importa. Allà la gent és molt agraïda i tenen molt de temps, van a un altre ritme.

9. Si hi hagués algun músic o professor/a de música que estigués llegint l'entrevista i estigués interessat en participar d'aquest projecte, què li diries?

Són experiències que hauríem de viure tots alguna vegada a la vida, quan tornes d'allà veus el món amb uns altres ulls. 100% recomanables i sempre molt benvinguda l'ajuda. Que es posi en contacte ràpidament amb nosaltres!